

DESZCZOWA ORKIESTRA

BOŻENA PAŹDZIO
MAGDALENA KLABACHA-LICA
WIOLETTA MAJEWSKA
RENATA PAŹDZIO

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Maria Ferenc
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć

Deszczowa orkiestra

Temat kompleksowy

Deszczowa pogoda

Adresaci zajęć

5-latki, w tym dzieci ze SPE

Etap edukacyjny

wychowanie przedszkolne

Miejsce i czas realizacji zajęć

przedszkole, 30 minut (z możliwością wydłużenia)

Cel ogólny

wspieranie wielokierunkowej aktywności dziecka poprzez organizację warunków sprzyjających nabywaniu doświadczenia w poznawczym, fizycznym obszarze jego rozwoju.

Cele operacyjne

Wiadomości: dziecko zna podstawowe reguły językowe; zna obraz graficzny głosek; zna zasady współpracy i komunikacji z rówieśnikami; zna nazwy wybranych instrumentów muzycznych; wie, że za pomocą różnych form muzycznych ludzie wyrażają siebie; zna piosenki z dziecięcego repertuaru.

Umiejętności: dziecko rozwija umiejętność syntezy głoskowej; nazywa samogłoski (a, e, o, i, u, y); rozpoznaje i nazywa litery oznaczające samogłoski; komunikuje się z rówieśnikami; ustala reguły zabawy z rówieśnikiem; rozpoznaje instrumenty po wyglądzie i dźwięku; gra na instrumentach: dzwoneczkach, pałeczkach; śpiewa piosenkę; uczestniczy w zabawach ruchowych.

Postawy: dziecko jest kreatywne, twórcze, komunikatywne, wytrwale się uczy.

Środki dydaktyczne

piosenka *Deszczowa orkiestra* J. Bernat; odtwarzacz CD/mp3; dziecięce parasolki; kartoniki z obrazkami i podpisami; klocki logo <https://www.mojebambino.pl/dzialania-matematyczne/3161-klocki-logo.html>, instrumenty muzyczne: marakas, dzwonek, kastaniety, pałeczki, bębenek, tamburyn

Formy pracy

zespołowa, grupowa, indywidualna

Metody/techniki pracy

aktywizujące (wchodzenie w role/wizualizacja, zrozumieć świat głosek i liter), praktyczne (ćwiczenia, pokaz)/techniki: ekspresja artystyczna, doświadczenia poszukujące.

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

1. Zabawa ruchowo-naśladowcza „Spacer w deszczu”. Nauczyciel opowiada historyjkę, dzieci ilustrują ruchem jej treść: zakładają kalosze, otwierają parasol, skaczą po kałużach na jednej nodze, przeskakują kałuże obunóż, kręcą parasolką, otrzepują płaszcz z deszczu, ściągają płaszcz i kalosze.

Część główna

2. Zabawa dydaktyczna „Deszczowe zagadki”. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel trzyma w ręku obrazki z podpisami (chmura; deszczyk; parasol; kropla; kalosze; palto itp.), dokonuje analizy głoskowej wyrazów. Dziecko, które odgadnie nazwę, otrzymuje obrazek i kładzie przed sobą. Następnie nauczyciel kładzie przed dziećmi klocki logo z literami oznaczającymi samogłoski (a, o, e, u, i, y). Dzieci wybierają ze stosu te klocki, które będą pasować do wyrazów pod ich obrazkami, układają właściwe klocki na literach.
3. Nauka gry na instrumentach. Dzieci słuchają i śpiewają piosenkę *Deszczowa orkiestra*. Piosenka: „Kto nie lubi deszczu,/kto się boi burzy,/komu w niepogodę czas się dłuży/niechaj zagra z nami w deszczowej orkiestrze,/bo my gramy razem z deszczem./Bum, bum, bum, bum, bum! – burza gra./Szu, szu, szu, szu, szu! – szumi wiatr./Kap, kap, kap, kap, kap! – kapie deszcz/i my razem z deszczem gramy sobie też./Bum, bum, bum, bum, bum! – burza gra./Szu, szu, szu, szu, szu! – szumi wiatr./Kap, kap, kap, kap, kap! – kapie deszcz./Baw się razem z nami, jeśli tylko chcesz”. Dzieci wybierają sobie instrument muzyczny (marakas lub pałeczki) i grają rytmicznie do piosenki. Następnie dzielą się na dwie grupy instrumentów i siadają po przeciwnych stronach. Zwrotkę grają rytmicznie razem. W czasie refrenu instrumenty grają wersy naprzemiennie.
4. Zabawa słuchowa „Co tak gra?”. Dzieci siedzą w kręgu. Przed nimi leżą instrumenty: marakas, dzwonki, kastaniety, pałeczki, bębenek, tamburyn. Dzieci przypominają sobie ich nazwy i dźwięki. Jedno dziecko (dyrygent) siada na środku. Chętne dziecko zamyka oczy, dyrygent wygrywa melodię, dziecko odgaduje po dźwięku nazwę instrumentu. Dziecko, które odgadywało, staje się dyrygentem. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Część końcowa/podsumowanie zajęć

5. Zabawa ruchowa „Parasolki”. Dzieci stoją w parach na dywanie. Trzymają parasol lub pałeczkę. Jedno dziecko z pary wymyśla i pokazuje koledze ruch z wykorzystaniem przedmiotu. Dziecko odwzorowuje ruchy. Zamieniają się rolami. Następnie nauczyciel podaje przykłady wykorzystania przedmiotów: przeskakiwanie przez pałeczkę, obracanie się wokół niej, skłony z pałeczką itp.. a dzieci odwzorowują ruchy. Na koniec zajęć dzieci unoszą parasolki, jeśli zajęcia się im podobały, odkładają, jeśli zajęcia się nie podobały.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel na bieżąco przekazuje dziecku informację zwrotną poprzez wskazanie, co dziecko robi dobrze, co i jak wymaga poprawy. W przypadku stymulacji, rozwijania, usprawniania funkcji psychomotorycznych nauczyciel włącza do zajęć cele terapeutyczne. Etapy zajęć powiązane są z kształtowaniem następujących kompetencji kluczowych: w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, kompetencji osobistych, społecznych i w zakresie umiejętności uczenia się, w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Ogólne wskazania do pracy z dzieckiem ze SPE (szczegółowe wskazania co do dostosowania metod/technik/form/warunków/organizacji pracy do indywidualnych możliwości dziecka zawarte są w IPET, opinii) – w razie potrzeby: zmiana formy aktywności, formy pracy, zmodyfikowanie metody/techniki pracy, zmniejszenie/zwiększenie liczby zadań/kart pracy, dostosowanie środków dydaktycznych do dysfunkcji dziecka, zróżnicowanie kart pracy, stały nadzór, dostosowanie stanowiska pracy/sposobu komunikowania się do dysfunkcji dziecka (np. przez odpowiednie oświetlenie, widoczność, miejsce blisko nauczyciela, eliminowanie zbędnego hałasu, unikanie gwałtownych ruchów, nadmiernej gestykulacji itp.).